

JOSEP SOU

REMINISCÈNCIES

Mercè Díaz

2 0 2 2
CASA DE CULTURA

REMINISCÈNCIES

“Garde zelosament les meues petites sensacions.”

Paul Cézanne

JOSEP SOU

REMINISCÈNCIES

Mercè Díaz

2 0 2 2
CASA DE CULTURA

ÀREA DE CULTURA / AJUNTAMENT D'ALCOI

President: Antoni Francés, Alcalde d'Alcoi

Coordinació: Raül Llopis, Regidor de Cultura

ARTS PLÀSTIQUES/ *CONSELL ASSESSOR:*

A. Alberola	M. Conca	M. Navarro
E. Balaguer	C. Cortés	S. Pastor
A. Benéito	C. Dalfó	C. Perelló
S. Bofill	D. Giralt	J. Sou
M. Boix	M. Guillem	J. Tormo
J. Botella	R. Juan	F. Ventura
N. Cadenes	C. Jorques	F. Verdú
R. de la Calle	V. Luna	V.M. Vidal
J. Castejón	J. Maluquer	S. Vilaplana
F. Castro	X. Montllor	M. Zingraff

DIRECCIÓ:

Antoni Miró

COMISSARI:

Josep Sou

Edita: Ajuntament Alcoi

© Dels autors

© AMB-Disseny

© Ajuntament d'Alcoi

Maquetació: AMB i Joan PS per a Digital[...]Gràfic

Traducció i correcció: Ximo Victoriano

AJUNTAMENT D'ALCOI

CENTRE CULTURAL
MARIO SILVESTRE
AJUNTAMENT D'ALCOI

CÀTEDRA
ANTONI MIRÓ
D'ART CONTEMPORANI
UNIVERSITAT D'ALACANT
AJUNTAMENT D'ALCOI
AJUNTAMENT D'OTIS

ELS AUTORS CEDEIXEN VOLUNTARIAMENT ELS DRETS DE REPRODUCCIÓ

LA FINA SEDA DE LA MEMÒRIA

-lletres per a l'obra de Mercè Díaz-

«Tan sols allò formós és cert, res és cert sense bellesa»

Alfred de Musset

La pell tibant d'un desig qualsevol llueix esponerosa quan el sol la il·lumina. L'arbre frondós de la naturalesa remota abasta, amb les seues branques mullades per la rosada de la nit, un món imaginari, que lluny de resultar feréstec, adorm els fruits dolços de la melangia. Les cançons de bressol ajuden, tranquil·lament i subtils, apaivagar la dissort d'un malson d'aprofundida tossuderia. És com un somni tot! És com un cant nocturnal ple de vida! És com una realitat vivent que s'enlaira damunt d'un núvol sense pluja! És, si més no, l'obra que allibera, cada dia, la mà de l'artista Mercè Díaz.

La fina seda de la memòria ens acaricia quan el vel escorcolla els racons del nostre sentiment. I esguardem tots els àmbits que han fet sort a les propostes de l'artista. I mirem, i veiem, que els braus signes de la veritat resten presents en cada història que se'ns presenta. Sí. En cada història hi ha un espurneig que vivifica l'ànima, que conta i amplifica les raons de la catarsi. Perquè comprenem que amb tanta diversitat els encontres són formidables, i tots ens parlen del mateix: la recerca del silenci per a construir espais habitats pel somni. La vida que retorna, després de la mirada de l'artista, a restar present als camins de l'observació. I la mà de la pintora ens guia, ens obre portes i finestres que han estat, des de sempre, curulles d'existència. Quina meravella! Quanta sensibilitat! Quanta tendresa! El paisatge, n'hi ha de paisatges, i de membraça humana als suburbis de la memòria, com hi ha delicadesa d'afrontar el risc d'un rescat del temps nostrat, particular i identitari: «[...Miro correr las aguas de los años,/miro pasar las aguas del destino./Antiguo amor, te espero todavía: la tierra está ceñida de caminos...]»¹ ens comenta, obrint l'esperit de bat a bat, Gabriela Mistral en Desolación. I és així com ens veiem inserits al bell mig de l'obra de Mercè Díaz. Esguardem des del llindar de la porta la subtil brisa que alena pels marges calitjosos de la nit. Perquè l'artista ens deixa estarnos asseguts a les escales de fusta corcada perquè mirem l'endins de les coses, el sentiment que les coses tenen, també els paisatges que les fustes esglaiades conformen. I tot és veritat, i tot és espai que acull la vastitud de l'esperança. És una ferma investigació sobre el valor exacte del record.

La fina seda de la memòria confirma les esperances. Hi ha vida condormida més enllà del temps, i al seu refugi, si s'ho mirem bé, tots en tenim franca cabuda. La vida, la vida, la vida... tot allò que flueix davant dels nostres ulls, i que s'hi estableix com un regal que ens atorga el temps remot. La vida com una garantia que les coses sempre en tindran de vida, doncs la veu que reverbera sota els arbres del vaixell vital canta en dolç murmurí donant fe de la seua presència intemporal. La memòria...: [...la vida, nuestra vida verdadera;/la vida, esa esperanza que se inmola/ y vive así, inmoldándose, en espera.]² canta Miguel de

Unamuno al voltant de la fondària de l'avenc. I mirar la proposta poètica de l'artista Mercè Díaz ens obliga a esclavissar-nos per les riberes d'un precipici imaginari, però resolt en la fantasia d'escoltar les veus que transgredeixen la voluntat d'acariciar tot allò que ens parla de l'existència, i de l'espai que la conforma. Sempre hi ha un temps viscut. Sempre hi ha hagut la realitat als teixits de les històries que hem anat construint, tots junts, als patis tardorals i, també, però, a les alberedes.

I la pluralitat és un dels elements que nodreixen l'obra de Mercè Díaz. Per què? Doncs perquè el seu treball té molt d'interdisciplinari, molta voluntat de formalitzar un assaig permanent del seu quefer creatiu, molta autoexigència, a la fi, per a dir el seu món mitjançant moltes veus convergents. La pintura, la fotografia, el gravat, la instal·lació, etc., presideixen la seua mostra, la seua obra. Però aquesta diversitat de plantejaments creatius no dificulta la comprensió del missatge, doncs cadascuna de les especificitats constructives s'agermana dins la mateixa voluntat expressiva. El discurs és ben sòlid, com ho fou la intenció a l'hora del plantejament inicial.

Però és en l'abandó de les coses fràgils, quasi insignificants i transsumpte de l'oblit, on l'artista enllesteix el gros del seu treball. Les coses (totes tenen l'ànima precipitada al seu interior), resten silencioses quan presencien el roig intens de l'horabaixa. Les coses marcides per la condició d'haver viscut intensament ens parlen, una altra vegada, proclamant la seua essència i, fins i tot, la nova presència. En gran manera depèn de nosaltres que arribem a fer un bon ús de la troballa. I frueix l'artista evidenciant la nova existència del món fet a miquetes per la intempèrie dels dies. La brisa corre com una mestra que corregeix la mirada perduda de l'infant. Mercè Díaz en fa la captura d'un món perpetu, perquè només canvia la seua imatge externa, i ens atorga la possibilitat d'escoltar els sons, a vegades cançons, que s'escolen pels badalls d'una finestra corcada: «[...Non c'è voce che rompe il silenzio dell'acqua/sotto l'alba. E nemmeno qualcosa trasale/sotto il cielo. C'è solo un tepore che scioglie le stelle./Fa tremare sentire il mattino che vibra/tutto vergine, quasi nessuno di noi fosse sveglio.» Confirma, amb la seua enorme sensibilitat, el poeta italià Cesare Pavese en el seu poema Creazione, on altrament s'hi afirma la voluntat de càlida proximitat en l'obra de l'artista Mercè Díaz.

J. Sou

¹ MISTRAL, Gabriela, Desolación, Colección Austral, Espasa Calpe, S.A., tercera edición, Madrid, 1969, p. 144.

² DE UNAMUNO, Miguel, Antología Poética, Colección Austral, Espasa Calpe, S.A., sexta edición, Madrid, 1968, p. 140.

³ PAVESE, Cesare, Poesia, Ed. Bilingüe a cura d'Italo Calvino, Taifa, Barcelona 1986, p. 144 (traducció al català que en proposem del fragment: «No hi ha veu que trenque el silenci de l'aigua/sota l'alba. Ni tan sols res que s'estremesca/sota el cel. Solament una tebiesa que dilueix les estrelles./Estremeix sentir el matí que vibra,/verge, com si ningú estigués despert.»)

«*REMINISCÈNCIES*»

-quatre cançons per a Mercé-

Una poètica

la pintura dibuixa delers
en l'estratègia del discurs
harmònic que fulgura
entre filagarses de memòria esmunyedissa

el record impensable s'hi avé
com les aus retomen al passat
d'una geografia que les anhela

tot un miratge insistent
de fums i de clarianes
on l'afany sempre s'acosta
abans de fondre's junt al crepuscle

Com un clam

recerca de la claredat...
a poc a poc fornida
a l'alba de la mesura

proteica munió
de tantes causes viatgeres
dins l'univers remot de la fantasia

però els pinzells coronen la virtut
del crit llunatic
i el regal ara sí
commou l'encenall de l'esperança

J. Sou

Abraçada al somni

la idea
nascuda a l'esbós
gratat per la memòria
marca el cànon precís de les hores
en la vigília dels aromes més fragils

i la mà persegueix distàncies insomnes
als sastres de la membraça
quan les claus obren els panys
d'un tresor d'incalculable bellesa

camins plens de visions
i al color inquiet que s'enlaira arreu
una guspira aromada de records

Lloa de la intimitat

només diu quatre mots austers
però alena la maror desficiosa dels sentits
en la força d'un combat a la llum del dia

només diu quatre mots subtils
arrencats del tronc on viuen els silencis
i els estels com les abelles
brunzen junt al foc de Prometeu

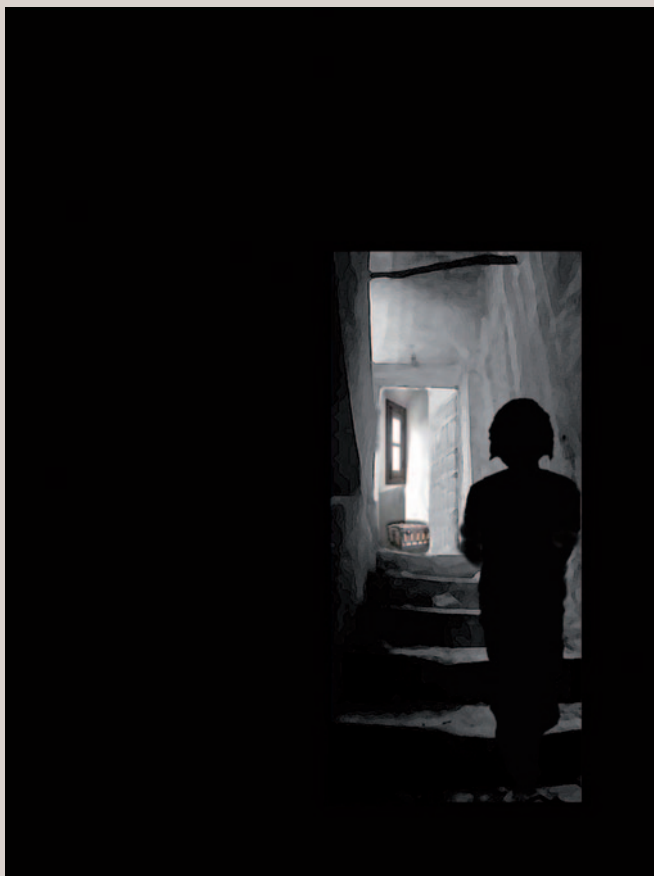
només diu quatre mots senzills
corpresa per la pàgina en blanc de l'aventura
i sense adonar-se'n ens ofereix
de bon grat: austeritat subtilesa senzillesa
penyores d'exquisida humanitat

J. Sou

LES GOLFES

Núm. 11 REMEMBER. Grup escultòric (vídeo – instal·lació. Relleu / Pedra Artificial 17 x 17 cm.
Codi QR: (enllaç vídeo) 17 x 17 cm. <https://youtu.be/wo0fisgmthk>. Cases de fusta: mesures variables.

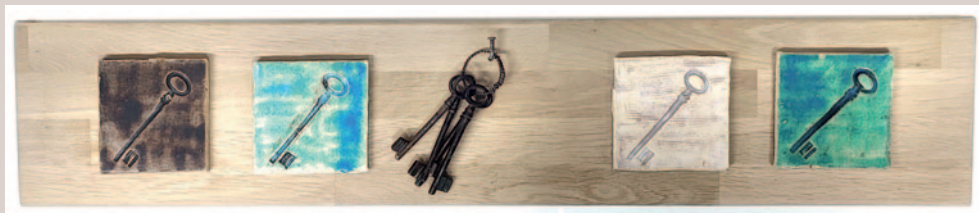
LES GOLFES

UN RACÓ EN EL MÓN. Obra gràfica. Fotografia digital experimental. Impressió paper cuixé, 52 x 42 cm.

LES GOLFES

MEMORABILIA. Obra gràfica. Fotografia digital. Impressió paper fotogràfic, 6 de 15 x 10 cm.

LES GOLFES
LA CLAU INSTAL-LACIÓ. Ceràmica incisa, 4 de 10 x 10 cm.

LES GOLFES
EL BAGUL, 23 x 46 x 25 cm.

LES GOLFES

PETJADES. Obra gràfica. Fotografia digital experimental. Impressió paper cuixé, 50 x 70 cm.

LES GOLFES

DESTRUCCIÓ CREATIVA. Obra gràfica fotografia digital experimental. Impressió paper vegetal (collage), 70 x 50 cm.

Totes les cases són ulls
que resplendeixen i aguaiten.

Totes les cases són boques
que escupen, mosseguen i besen.

Totes les cases són braços
que s'espenten i s'estrenyen.

De totes les cases ixen
bufades d'ombra i de selva.

En totes hi ha un clam
de sangs insatisfetes.

I a un crit totes les cases
s'assalten i es despoblen.

I a un crit, totes s'apaivaguen,
i es fecunden, i esperen.

Miguel Hernández

EL PATI

Al PATI DE MA CASA. Instal·lació (al costat de la caixa de fulles). Fotografia digital.
Impressió sobre paper fotogràfic, 2 de 15 x 20 cm.

EL PATI

Al PATI DE MA CASA. Instal·lació: Ceràmica amb fibra de paper, fusta, corda i objectes naturals, 30 x 30 cm.

CONTES

NIT DE DIFUNTS. Ceràmica, socarrats, 17 x 12 x 1 cm.

CONTES
NIT DE DIFUNTS. Ceràmica, socarrats, 17 x 12 x 1 cm.

CONTES

NIT DE DIFUNTS. Ceràmica, socarrats, 24 x 19 x 1 cm.

LA LLAR
LA LLETERA. Escultura, ceràmica esmaltada, 25 x 25 cm.

LA LLAR
NATURA MORTA. Pintura (aguada), 25 x 25 cm.

LA LLAR
NATURA MORTA. Pintura (aiguada), 25 x 25 cm.

LA LLAR
A l'HABITACIÓ DE PLANXAR. Escultura, ceràmica esmaltada i fusta, 122 x 20 cm.

LA LLAR
SUCRERA. Escultura, peça ceràmica (gres), 20 x 20 cm.

ELS CALAIXOS

EL MOCADOR. Instal·lació. Ceràmica amb fibra de paper, fusta, paper, tela... (aromes per al record), 22 x 32 cm.

ELS CALAIXOS

EL DIARI. Instal·lació. Ceràmica amb fibra de paper, fusta, paper, tela... (diari de vida, lectura íntima i privada), 22 x 32 cm.

ELS CALAIXOS

MISSATGE EN UNA BOTELLA. Instal·lació. Ceràmica gres i fibra de paper, fusta, paper, fils i altres objectes marins (els secrets, l'amor, la trobada, la sorpresa...), 32 x 22 cm.

JOCS
LA NINA. Obra gràfica; fotogravat (1/5). Paper Súper Alfa 250 g, 52 x 42 cm.

JOCS

LA MILOTXA. Obra gràfica. Gravat mokulito o litografia en fusta (1/5). Paper Fabrià Rosaspina 220 g, 70 x 50 cm.

JOCS

EL SAMBORI. Obra gràfica. Gravat mokulito o litografia en fusta (1/5). Paper Fabrià Rosaspina 220 g, 70 x 50 cm.

JOCS
LA TROMPA. Gravat, Xilografia (1/5). Paper Súper Alfa 250 g, 40 x 30 cm.

JOCS
EL TIRADOR. Gravat, Xilografia (1/5). Paper Súper Alfa 250 g, 40 x 30 cm.

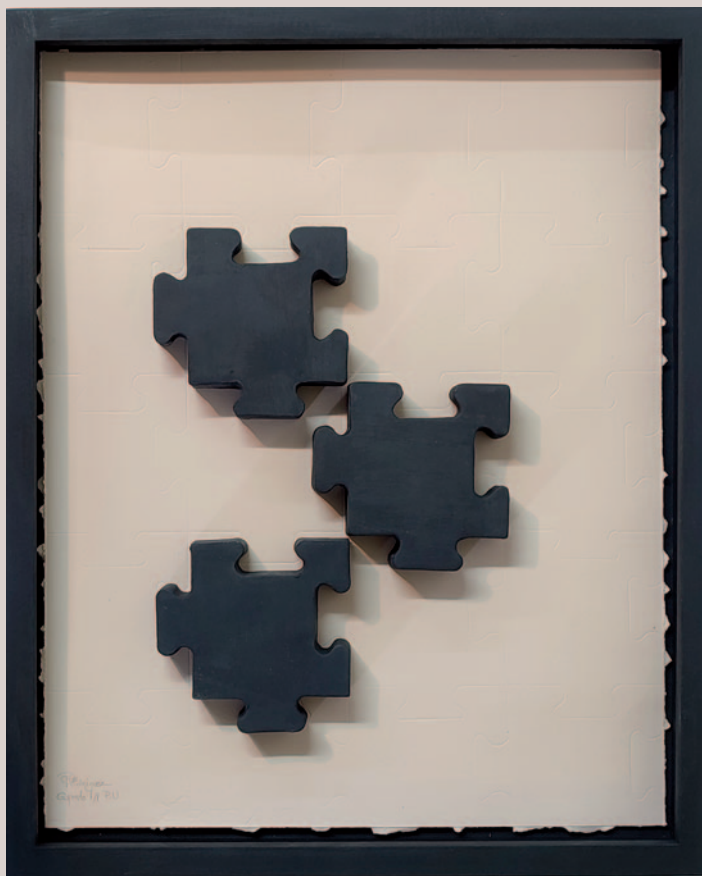
JOCS
LA TROMPA. Escultura. Fosa (alumini), 32 x 22 cm.

JOCS
EL TIRADOR. Escultura. Fosa (alumini), 32 x 22 cm.

JOCS
PUZLE. Gravata, Xilografía (1/1) PU. Paper Súper Alfa 250 g, 50 x 70 cm.

JOCS

PUZLE. Instal·lació. Ceràmica (fibra de paper) / gofratge, 52 x 42 cm.

JOCS

EL ROGLE. Instal·lació. Caixa de fusta (30 x 30 x 25 cm), figures de paper i il·luminació, mesures variables.

TAPÍS

TEIXINT EL TEMPS. Instal·lació, tapís: fils, cordes, pintura, gravat, retallables de paper i altres objectes... (120 x 120 cm).

MEMÒRIA I EXPERIÈNCIA ESTÈTICA

Segons Plató, quatre funcions té la memòria respecte de la consciència humana: Rebre-Retenir-Reconéixer- Recordar.

El record és la capacitat de portar, alguna cosa que estava en el passat, a la consciència del present. Alguna cosa que torna a viure's, sense necessitat que es repetisquen les circumstàncies. A vegades, però, tornen sentiments, records borrosos i imprecisos, que ens emocionen. La reminiscència és la part més subtil de la memòria, una evocació que no sorgeix de la consciència. Aquest tipus de record, de memòria subjacent, és el que Plató descriu com a reminiscències.

La casa i tots els espais i elements que la componen, són per a Gastón Baucherlánd, habitada de records i obllits. Univers d'allò quotidià. Un microcosmos on es construeix la nostra identitat. Escenari d'històries viscudes i somiades.

La casa com a àmbit social i material aporta els elements que determinaran la memòria i el record. L'experiència sensorial d'aquests espais i elements alimentarà el nostre inconscient. És la reminiscència el resultat de tota la nostra experiència sensitiva, l'oli essencial, el sediment indeleble de tota la nostra experiència estètica.

Carl Jung , psicòleg, o Helena Petrovna Blabastky, fundadora de l'escola teosòfica, assenyalen la importància de les reminiscències, que moltes vegades només intuïm i que generalment sorgeixen, de sobte, des del nostre inconscient i que són els vertaders elements transformadors del nostre present i del nostre futur.

L'experiència estètica sorgeix en cadascun de nosaltres de manera diferent. La nostàlgia, l'enyorança, la melancolia, el record, l'evocació, són conceptes que poden estar ancorats al temps i a allò material, i formen la nostra memòria i consciència en l'àmbit social. Però també deixen una petjada inefable en l'esperit, ens transformen des de la zona de l'inconscient i es converteixen en una experiència estètica individual i única. Una experiència de tots els nostres sentits. Una percepció global i sinestèsica, com assenyalava la psicologia de la Gestalt.

*“Necessite els meus records. Són els meus documents. Els vigile.
Ells són la meua esfera íntima i els guarde zelosament.
Cal diferenciar entre els records. Vas tu cap a ells o ells cap a tu?
Si ets tu qui vas cap a ells, estàs perdent el temps. La nostàlgia no és productiva.
Si venen a tu, són llavors per a l'escultura”*

Louise Bourgeois

MERCÈ DÍAZ RODRÍGUEZ

mdrkudt@gmail.com

FORMACIÓ

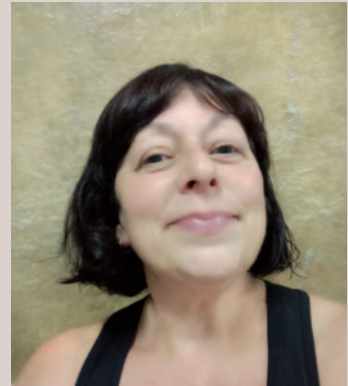
2013: MÀSTER UNIVERSITARI EN FORMACIÓ DEL PROFESSORAT D'ESO I BATXILLERAT, FP I ENSENYAMENTS D'IDIOMES. UMH Universitat Miguel Hernández, Facultat Ciències Socials i Jurídiques Elx (Alacant).

2012: Certificat Menció d'Honor: «UNIVERSITARI 5 ESTRELLES». Facultat de Belles Arts d'Altea /UMH, Universitat Miguel Hernández, Facultat Ciències Socials i Jurídiques Elx (Alacant).

2012: LLICENCIADA EN BELLES ARTS. Facultat de Belles Arts d'Altea /UMH, Universitat Miguel Hernández,

2020: TÈCNICA SUPERIOR EN CERÀMICA ARTÍSTICA. Escola d'Art i Superior de Disseny d'Alacant.

1988: TÈCNICA SUPERIOR EN GRÀFICA PUBLICITÀRIA I DISSENY (Títol de Graduat en Arts Aplicades, estudi Disseny Gràfic, pla 63). EASDA Escola d'Arts i Superior de Disseny d'Alacant.

BEQUES

2011-2012: INTERNATIONAL MOBILITY PROGRAMME ERASMUS. UPJV UNIVERSITÉ PICARDIE JULES VERNE, Amiens (França). (Relacions Internacionals. UMH, Elx).

2011-2012: STAGE INTENSIF DE FRANÇAIS LANGUE ÉTRANGÈRE. «Campus d'été 2011». UPJV, Amiens (França).

2011: BECA CURSOS D'IDIOMES FRANCÉS O ALEMANY PER A ALUMNAT UNIVERSITARI I D'ENSENYAMENTS ARTÍSTICS SUPERIORS A L'ESTRANGER. Langue Onze, École de Langues, Tolosa (França).

2001: III UNIVERSITAT D'ESTIU D'ESCUPTURA TALLER DE RESTAURACIÓ. Castell Santa Bàrbara, Alacant. Fundació Capa, en col·laboració amb UMH (Elx). [180 h].

2000: II UNIVERSITAT D'ESTIU D'ESCUPTURA TALLER DE BRONZE. Castell de Santa Bàrbara, Alacant. Fundació Capa, en col·laboració amb UMH (Elx). [180 h].

CURRICULUM VITAE 2022 Mercedes Díaz Rodríguez

PREMIS, ACCÈSSIT I OBRES SELECCIONADES

PREMIS I OBRES ADQUIRIDES

2018: PRODUCCIÓ D'EXPOSICIONS CÀTEDRA ANTONI MIRÓ. Càtedra d'Art Contemporani Antoni Miró, Universitat d'Alacant i Fundació Sabadell (Alcoi).

2009: CONCURS D'ARTS PLÀSTIQUES, BERNIA 2009. UMH/ Facultat Belles Arts Altea.

2008: ACTE CULTURAL «ART AL CARRER». La Vila Joiosa, UMH.

1985: I CONCURS D'ART AL CARRER. 2n premi. Sant Vicent del Raspeig, Alacant.

OBRES SELECCIONADES

2013: CONCURS D'ARTS PLÀSTIQUES, BERNIA 2013. UMH/ Facultat Belles Arts Altea.

2011: 5é CONCURS DE PINTURA, «Els Pobles de la Marina». UMH, Palau Altea.

2011: IX CERTAMEN D'ART MUTXAMEL 2011. Casa de Cultura de Mutxamel.

2010: VIII CERTAMEN D'ART MUTXAMEL 2010. Casa de Cultura de Mutxamel.

2009: VII CERTAMEN D'ART MUTXAMEL 2009. Casa de Cultura de Mutxamel.

2008: CONCURS D'ARTS PLÀSTIQUES, BERNIA 2008. UMH/ Facultat Belles Arts Altea.

OBRES EN COL·LECCIONS

2005: «HOMENATGE A MIGUEL HERNÁNDEZ I PABLO NERUDA». Mural col·lectiu al costat de l'escultora XIMENA AHUMADA. La UA Universitat d'Alacant va donar aquest mural a la Biblioteca Pública Santiago Severín de Valparaíso, amb discurs de Carmen Alemany, directora del Centre d'Estudis Iberoamericans Mario Benedetti.

EXPOSICIONS

2020-2022: VINTICINC VACANCES, A OVIDI MONTLLOR. Càtedra Antoni Miró de la UA d'Art Contemporàneo. Fundació Sabadell. Ajuntaments d'Alcoi, Dénia, Gandia, Xàtiva, Ontinyent, Alacant.

2021: PINTURA & POESIA, RECORDANT Isabel-Clara Simó. Àrea de Cultura/Ajuntament d'Alcoi. Càtedra d'Art Contemporani Antoni Miró, Universitat d'Alacant. Llotja de Sant Jordi, Alcoi.

2019: EXPOSICIÓ TEMPS D'ART. Càtedra d'Art Contemporani Antoni Miró, Universitat d'Alacant i Fundació Sabadell (Alcoi). Llotja de Sant Jordi, Alcoi.

2018: CÀTEDRA ANTONI MIRÓ. TEMPS D'ART: MEMÒRIA I IDENTITAT Càtedra d'Art

Contemporani Antoni Miró, Universitat d'Alacant i Fundació Sabadell (Alcoi). MUA, Alacant.
2016: EXP. DE GRAVAT «Eusebio Sempere». Casa Bardin. IAC J. Gil-Albert. Alacant.
2013: BERNIA 2013. Auditori de la Mediterrània de la Nucua.
2011: DESHABITATS. Casa de Cultura de Mutxamel.
2011: IX CERTAMEN D'ART MUTXAMEL 2011. Casa de Cultura de Mutxamel.
2011: HABITANT L'ESPAI. Espai expositiu LAC UMH/BBAA Altea.
2011: MIRADES. Fòrum Mare Nostrum de l'Alfàs del Pi (Alacant).
2011: ELS POBLES DE LA MARINA. CAIXALTEA UMH/ Facultat BBAA. Palau d'Altea.
2010: LA TEXTURA DE LA PARAULA «Miguel Hernández». Sala de la CAM. Benidorm.
2010: DE L'INFINIT A L'INFINITESIMAL. Centre Municipal de les Arts. Alacant.
2010: VIII CERTAMEN D'ART MUTXAMEL 2010. Casa de Cultura de Mutxamel.
2009: LENGUATGES FACULTATIUS. BBAA/UMH. Auditori de la Mediterrània, la Nucua.
2009: VII CERTAMEN D'ART MUTXAMEL 2009. Casa de Cultura de Mutxamel.
2009: BERNIA 2009. UMH/ Facultat BBAA. Altea.
2008: ALICIAYCIA. Organitzat pel Dept. de Dibuix UMH/ Facultat BBAA. Altea.
2008: PRIMERA VENDA. Club Nàutic. La Vila Joiosa. (Alacant).
2008: JARDÍ MUSEU DE LA FUNDACIÓ KLEIN-SCHREUDER. L'Alfàs del Pi.
2008: BERNIA 2008. UMH/ Facultat BBAA. Altea.

CENTRE CULTURAL
MARIO SILVESTRE
AJUNTAMENT D'ALCOI

AJUNTAMENT D'ALCOI

CÀTEDRA
ANTONI MIRÓ
D'ART CONTEMPORANI
UNIVERSITAT D'ALACANT
AJUNTAMENT D'ALCOI
AJUNTAMENT D'OTOS

REMINISCÈNCIES

Mercè Díaz

Alcoi, 30 Novembre 2022 - 27 Gener 2023

CASA DE CULTURA

CENTRE CULTURAL
MARIO SILVESTRE

AJUNTAMENT D'ALCOI

